Doğan Kardeş

SAYI 11 | 7 MART 1977 | 250 KURUŞ

OKUYUCULARIMIZI TİYATROYA DAVET EDİYORUZ

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.

7 MART 1977
Sayı: 11 Sıra No. 1103
Yıl : 32 Cilt : 1

Sahibi :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına

KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü :
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral)

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: 100 TL. ★ Altı aylık: 50 TL. ☆ Yurt dışı uçak postası ile yıllık: 200 TL. ★ Altı aylık: 100 TL. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. (Abone için Divanyolu, Türbedar Sokak No. 22, İSTANBUL)

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10

KAPAKTAKİ RESİM :
(Cancan ile Afacan)

Doğan Kardeş'ten Okuyucularına

ANKETİNİZE TEŞEKKÜR

ANKARA'dan Levent GÜREL: Arkadaşlarınızdan 64 kişi arasında yaptığınız ankette Doğan Kardeş'in dizi romanlarından ve yazılarından hangilerini beğendiklerini bildirmişsiniz. Birçok başka okuyucularımız da aynı düşüncede... Çabanıza teşekkür ederiz. Yakında yayınlarımıza bir dizi daha ekliyeceğiz.

DOĞAN KARDEŞ'İN «KARNE»Sİ

İSTANBUL'dan Didem OTMANBÖLÜK: Doğan Kardeş için düzenlediğiniz «Karne»yi aldık. Yayınlarımız hakkında cömeıtçe verdiğiniz notlara çok sevindik doğrusu. Hiç kırık notumuz yok. Sizin de karnenizin çalışma yılları boyunca «Pek iyi» olmasını dileriz.

YENİLER DAHA İYİ OLACAK

SAMSUN'dan Candan GÜLTEKİN: Fiyatımızı yükseltmek için bir neden yok. Her zamanki içeriğimizle haftadan haftaya sizi karşılamakta devam edeceğiz. Eski yayınları tekrar etmek yerine yenilerini vermemiz daha iyidir. Onları bekleyin. İstediğiniz posterleri yayınlayacağız.

ÜYE OLMAK İSTEYENLER

ANKARA'dan Erhun ALPTEKİN: Doğan Kardeş Okuyucu Kulübüne üye olmak için arka sayfada çıkan üyelik kuponlarından 6 tane toplayıp adınız, yaşınız, okulunuz, adresinizle birlikte iki vesikalık resminizi idare yerimize göndermeniz yeter. Kimlik, kartınız hemen gelir.

HEMEN GÖNDERİN

BURSA'da Cem AKIN: Biriktirdiğiniz 6 kuponu, gerekli öbür bilgiler ve resimlerle birlikte gönderirseniz kartınızı alabilirsiniz.

Daha ayrıntılı bilgi için yukariki mektubu da okuyun lütfen.

ÜYELİK KARTININ GEÇERLİĞİ

İSTANBUL'dan Volkan ŞENGÜL: Üyelik kartı siz üyeliği bırakmadığınız sürece geçerlidir. Kuponlarınızı bir an önce toplamaya başlayınız. Bu sayfada üyelikle ilgili öbür mektupları da okuyun olmaz mı?

YENİ POSTER KONULARIMIZ

BÜTÜN OKUYUCULARIMIZA: Posterlerimize yakında yeni konular getireceğiz. Bu arada uçaklar ve savaş gemileri yer alacaktır. Özellikle şunu belirtmek isteriz: Dergimizin posterleri arasında bundan sonra televizyon yıldızlarını da göreceksiniz. Televizyonda seyrettiğiniz sürekli dizilerdeki yıldızları.

■ **DOĞAN KARDEŞ**

BİR DEV UÇURTMA

Uçurtmayı çocuklar unuttu gibi. Rüzgârlı havalarda gökyüzünde kırıta kırıta yükselen kuyruklu uçurtmalara pek rastlamıyoruz. Sanki uçurtmayı büyükler ele almışlar ve onunla bir spor gibi uğraşıyorlar.

Ama bu uçurtma bambaşka bir şey. Bakın uçurulacağı yere kadar otomobille getirilmiş, «çıta» ları görülmemiş büyüklükte. Ve koca koca adamlar onu kurup havalandırmaya hazırlanıyorlar.

Bu yeni uçurtmayı kurmak da kolay bir iş değil hani... Baksanıza kaç kişi uğraşıyor. Sonunda herhalde eşine rastlanmadık büyüklükte bir uçurtma ortaya konacak.

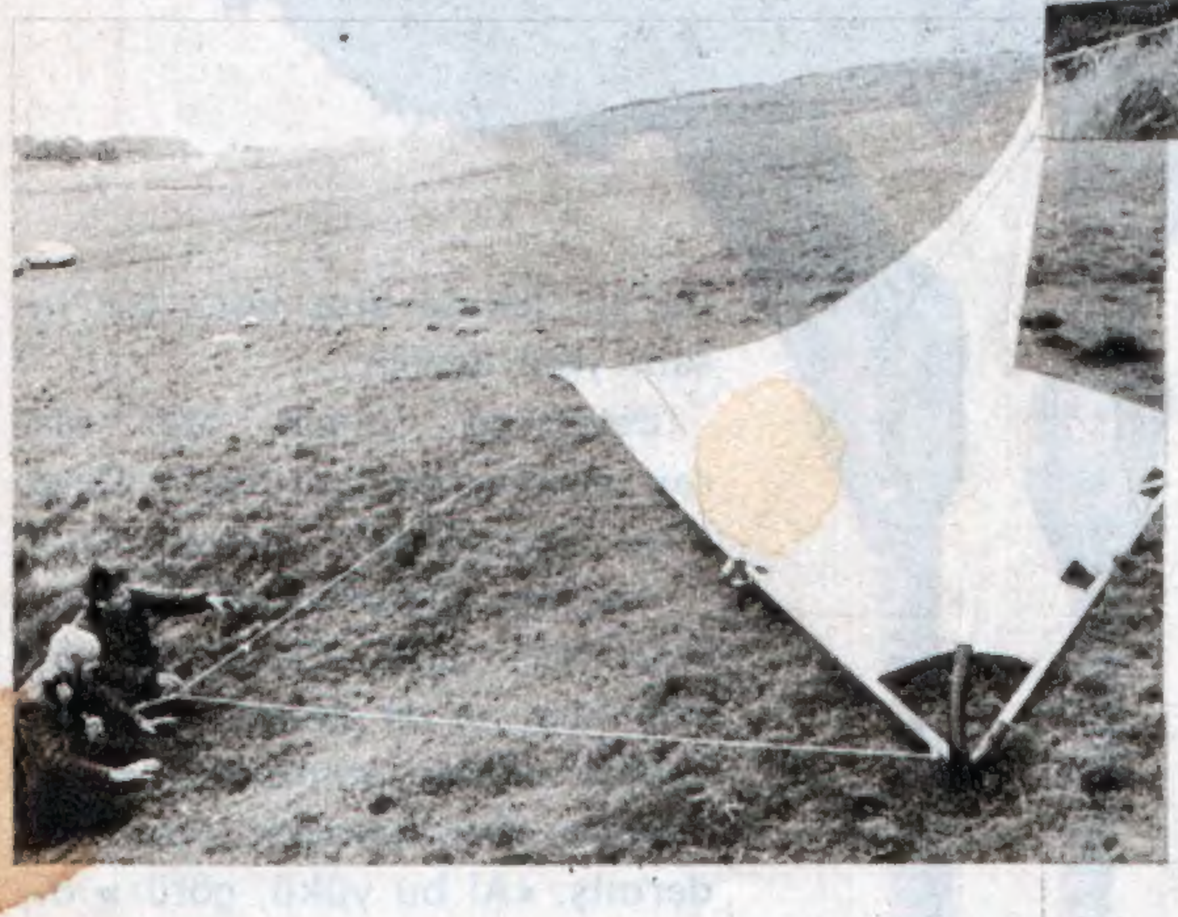

Tevekkeli bu uçurtmaya, DEV UÇURTMA adı verilmemiş!.. Siz onu şu haliyle karaya vurmuş koca bir yelkenliye veya planör'e de benzetebilirsiniz. Dev uçurtmanın ipleri naylondur ve parmak kalınlığındadır.

Birazdan havalandırılacak olan dev uçurtma, işte uçmaya hazır! Amaç bugün çıkabildiği yükseklerden daha yukarılara kadar onu uçurabilmektir. Ancak uçurmaya başlamadan 48 saat önce ilgili havacılık makamlarına haber vermek şart. ■

Devekuşu yumurtaları sarı, fildişi renginde-dir. 1 - 1/2 kilo ağırlığındadır. Ana kuş onları kıskançlıkla korur. Fakat çoğu zaman güneşin sıcaklığından çatlarlar.

DEVEKUŞU pek kendini beğenmiş, burnu havada bir kuştur, ya da bize öyle görünür. Ama sevimlidir. Eski zaman insanları arasında kutsal sayılırdı. Çin hükümdarlarına Devekuşu yumurtası hediye edilirdi. Güney Afrika ahalisi bu yumurtaları şişe yerine kullanırdı. Evlerde, ibadet yerlerinde asılı olarak Devekuşu yumurtaları görülürdü. Dünyanın her yanında Devekuşu tüyü çok kıymetliydi. Süs olarak kullanılırdı.

Devekuşunun iki ayak üstünde en hızlı kobabilen yaratık olduğunu unutmayalım. Saatte 64 kilometre yol alabilir. Ayağı ile bir tekme atsa koca bir insanı yere devirir.

Devekuşu cinsini özel olarak yetiştirmek için büyük Devekuşu çiftlikleri kurulmuştur.

Hayvan hikâyelerinde her zaman adı geçer. Devekuşu için «Ne kuş, ne de devedir» derler. Tembel olarak tanınmıştır. «Uç!» deyince «Ben deveyim, uçamam» dermiş. «Al bu yükü, götür» dediğiniz zaman da «Ben kuşum, yük taşıyamam» cevabını verirmiş.

UÇAMAYAN KUŞ

Taştan kemiğe kadar önüne gelen her şeyi yiyebilen, yumurtası 1,5 kilo çeken, tekmesi kuvvetli bu yaman kuş, yıllardır hep aynı biçimde varlığını sürdürüyor.

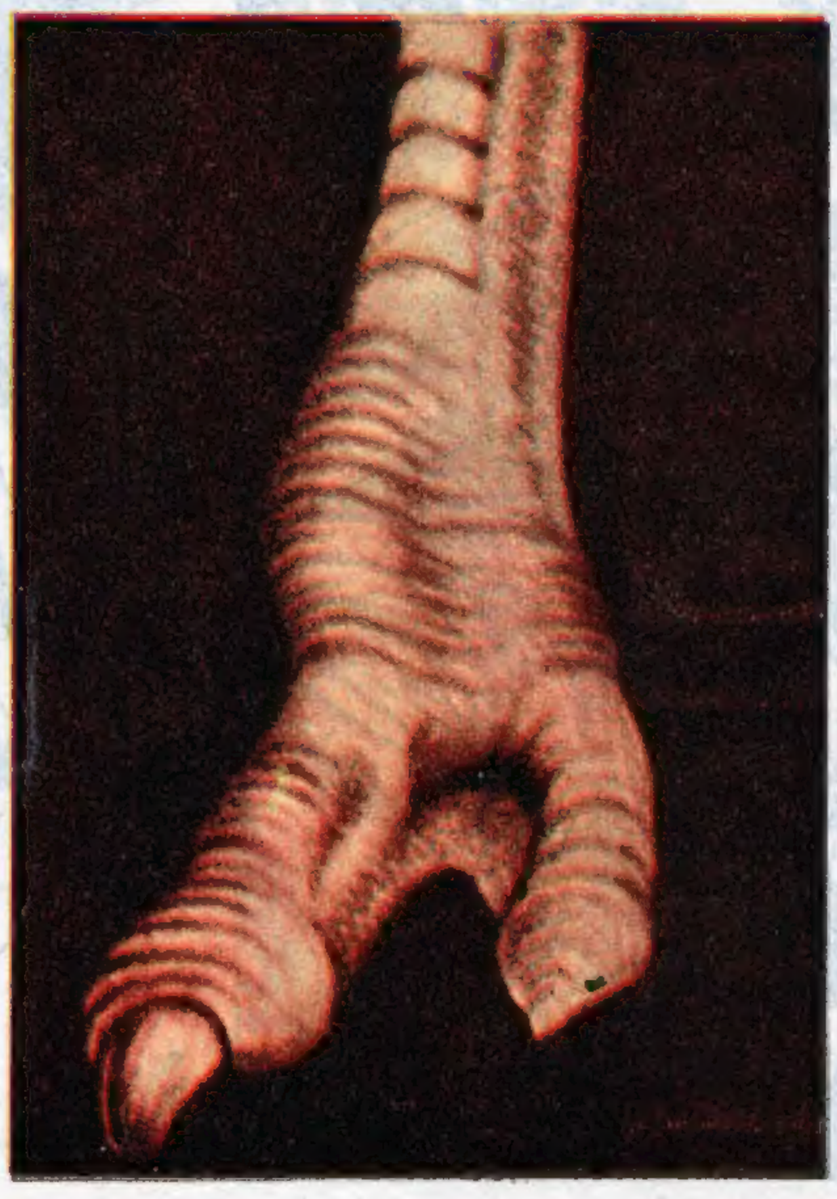

Hızlı koşmak için yaradılmış ayakları iki parmaklıdır, tabanı da kalındır.

GÖRÜŞÜ KESKİN KUŞ

Bu hayvanlar bir zaman Afrika'nın her yanında bulunuyordu. Vücut yapıları çöl şartlarına çok iyi uyuyordu. Devekuşunun kocaman siyah gözleri, göz kapaklarının kalın tüyleriyle korunur. Çöl fırtınalarının dağıttığı kumlardan zarar görmez. Görüşü de çok keskindir. Kendisine zararı olacak yırtıcı bir hayvanı ta uzaklardan görür.

Ayak parmakları da başka kuşlarınkinden farklıdır: Her ayağında üç, parmak vardır. Bu biçim onun çölde hızla hareket etmesine çok yarar. Tabanlarının altı da deveninki gibi kalındır.

Bir devekuşunun ağırlığı ortalama 130 kilogramdır. Boyu da üç buçuk metreye varır. Böylece kendisine, rahatça «yeryüzünde yaşayan kuşların en büyüğü» diyebiliriz.

Devekuşları fildişi rengindeki yumurtalarını yerde açtıkları çukurlarda korurlar. Her yumurtanın ağırlığı 1 1/2 kilogram kadardır. Boyu 21 santim, eni ise 13 santimdir. Kuşlar arasında en büyük yumurtayı Devekuşu yumartlar. Bununla beraber bir Devekuşunun iriliğine ve ağırlığına nisbetle ne kadar küçük değil mi?

Bu Devekuşu için dev iştahlı bir hayvan denebilir. Normal olarak yediği kuş, kertenkele, böcek, ot, yaprak ve böğürtlen türünden şeylerdir. Fakat İştahının derecesi burda görülmez. Devekuşunun en çok sevdiği, bazı sert bitkileri kökünden söküp çıkararak onları tümüyle yemektir. Yediklerinin hazmedilmesine yardım için ayrıca taş ve kemik parçaları yutar. Devekuşunun böyle yalayıp yuttukları karikatürlerin konusu olmuştur. Ayrıca gazetelerin birinci sayfalarına geçmiştir. Bir tarihte, Londra Hayvanat Bahçesinde bir Devekuşunun üç mendil, üç eldiven, bir metre sicim, bir film makarası, on santim uzunluğunda iki çivi, bir kurşun kalem, yedi madeni para, bir kırık tarak, altın bir kolye parçası, bir kolalı gömlek düğmesi, bir anahtar, bir tahta parçası, birkaç granit parçası ve tel yuttuğu uzun uzun yazılmıştı.

Tabiî bütün bu çiviler, teller hayvanın hazım cihazını deldiği için ölümüne sebep olmuştur.

Dünyanın her tarafındaki hayvanat bahçelerinde bu gibi ölümler görülmektedir. Onun için hayvanlara, özellikle Devekuşlarına, önüne atılanı yiyor diye her şey vermemelidir. Onların olmıyacak şeyler yemesi seyirciyi eğlendirebilir, fakat bu eğlence hayvanı öldürebilir. ■

Bir zamanlar Afrika'nın her yanında Devekuşu vardı. Şimdi yumurta biçimindeki siyah lekeli yerlerde kaybolmuş, çizgili beyaz yerlerde kalmıştır.

DJCK

¡BANG!
HEY NE OLDU?

HEPİNİZ GELMEYİN! BİR TEK BEN YETERİM!

BENİM İSTEDİĞİM OYUNU OYNAYACAKSIN!

¡BANG!
AHHH!

İYİ ATIŞ DOS TUM! BENİ GA FİL AVLAMIŞ- TI...

SENİN İÇİN BİRŞEY YAPA- BİLİRİM DICK!
EVET! BU BEYE GÖZ KULAK OL! ADAMLARI NA BAZI ŞEY- LER BÖYLE- YECEK!

TURPIN

GİDİN! SİFT-LİĞE GİDİN! BENİ ORADA BEKLEYİN. KİMSEYE BİRŞEY SÖY-LEMEYİN! SÖZLEŞİME UYUN. YOKSA BENİ ÖL-DÜRÜRLER...

ADAMLAR GİTTİKTEN SONRA..

BEN LORD GREERSON'UN YEĞENİYİM. O BENİ BU KOMEDİ-YE OYNAMAYA ZORLADI..

BİZ BURAYA GELDİK VE SÖZÜ EDİLEN HAZİNEYİ ARAMAYA KOYULDUK. AMCAM FOSTER'IN GEL-MESİNDEN KORKUYOR-DU.. BÖYLECE HAYALET KILIĞINA GİRDİ.. BÖYLE-CE KORKUDAN EVE KİMSE YAKLAŞAMA-YACAKTI.. İŞTE BÖY-LE...

PEKİYİ OĞLUK NEY-Dİ? SİZİNKİY-Dİ SANIRIM!

EVET ONLAR GELMİŞ KIZI KURTARMIŞ VE HAZİNEYİDE BUL-MUŞLARDI..

HEY! YÜKÜN EN AĞIR KISMINI BANA TAŞITI-YORSUN.

KUVVET-Lİ OLDUĞU-NU SANIR-DIM!

FOSTER İSE PARA-SIZ OLARAK GERİ DÖNDÜ.. HAZİNEDE YERİNİ BULU-YORDU...

EVET! BU OYUNU OY-NAMAK İSTEMİ-YORDUM. ZORLADI BENİ! BAĞIRDIM

SON

Lui Mesne telefonda ısrar ediyordu: «Gemiyi o tarihte kaldırmayın. Başına bir felaket gelecektir.»

BEKLENMEYEN OLAY

Adamın bütün uyarılarına rağmen yola çıkan yüzen saray'ın teknesini alev almış, mürettebat denize dökülmüştü.

ZAMANININ gemi yapımında en büyük ustalık örneği sayılan «Kraliçe Mary» transatlantiği İngiltere'de denize indiriliyordu. Sirenler keskin ve coşkun çalıyor, bayraklar uçuşuyor, herkes neşe içinde görünüyordu. Yeni bir yüzen saray sefere çıkıyordu.

Herkes neşeliydi, yalnız kilometrelerce ötede, Fransa'nın Paris şehrinde Jan Lui Mesne adında biri vardı ki, bu tür bütün olaylarda olduğu gibi şimdi de kaşları çatık, düşünceli, tasalı idi. Mesne, ilerde neler olup biteceği hakkında az çok bir şeyler bildiğini öne sürerek her şeyi ihtiyatla karşılardı. Bazen çok sevinçli görünen olayların ardında felâketler gizlendiğini söylerdi. Bilerek söylediğini iddia ederdi.

Kendisinin bu yeteneğine inananlar pek çoktu. O kadar ki 1930 yıllarında Fransa'da bazı büyüklerin bile onun sözlerine kulak verdiği, bazı konularda ona danışıldığı söylentisi çıkmıştı.

Fakat 1932 yılında Mesne, herkes için tam bir güldürü konusu oldu. Çünkü «imkânsız» olan bir şeyden söz etmişti. «İmkânsız» demek «olamayacak şey» demektir. O halde olmayacak bir şeyi bu adam nerden bilirdi.

Mesne, Fransa'nın en büyük gemi yapan şirketinin müdürü olan arkadaşı Rene Perreti'ye telefon etmiş ve bu şirketin en yeni gemilerinden bir olan «Atlantik« transatlantiğinin alevler ve dumanlar içinde kaybolacağını bildirmişti; «Bir kraliçe de kendisini selâmlayacak» demişti.

İşte bu olamazdı. Rene Perreti bülün gemi işletenler gibi düşünüyordu. **Atlantik** transatlantiğine bir şey olamazdı. Böyle düşünmekte de haklı görünüyordu. Çünkü Atlantik, o dakikada dünyanın en büyük okyanuslar aşan gemisi idi. O bir gemi değil, yüzen bir şehirdi âdeta. İhtiyaç duyduğunz herhangi bir şeyi satın alabileceğiniz çarşının bile dükkân dükkân mevcut olduğu bir muazzam gemiydi bu. Sineması, tiyatrosu, dans salonları, her türlü konforu ve güvenlik tedbirleri olan bir «Süper Gemi» idi. Bu bakımdan geminin sahipleri tam bir emniyet duygusu içindeydiler. Herhangi bir şekilde zarar göreceğine ihtimal vermiyorlardı.

Bununla beraber Mesne'nin yüreği rahat değildi. Bu yüzen sarayın başına bu seferki yolculuğunda bir felâket geleceğine inanmakta devam ediyordu. Rene Perreti ise, içinden gülüyordu. Üstelik gemi Bordo limanından çıkıp Lö Havr limanına gidecek, orada bir kere daha kontroldan geçecekti. Bu kadar kısa bir mesafe içinde nasıl bir felaket olabilirdi.

Bununla beraber, gemi kalk-

madan bir saat kadar önce Jan Lui Mesne, arkadaşı Perreti'yi bir kere daha uyardı.

— «Geminiz bir felaket yoluna çıkıyor. Bu yolculuğu erteleyiniz. Başka bir hareket tarihi seçiniz, felâketi önleyebilirsiniz.» diyordu.

Fakat boşa giden bir uyarıydı bu. Atlantik gemisi hareket etti. 200 kişilik mürettebat ile yola çıktı. Bir süre herşey yolunda gitti. Fakat ertesi sabah makine dairesinde bir patlamayla işler altüst oldu. Fransız gemiciliğinin gururu sayılan o muhteşem gemi şimdi alevler ve dumanlar içindeydi: Şimdi gemiden kaçan kaçana...

Bereket versin can kaybı olmadı. Her taraftan gelen imdat ekipleri denizdekileri topladılar. Yangın da gittikçe yavaşladı. O kadar ki tekneyi romorklarla Lö Havr limanına çekmeyi başardılar. Bununla beraber yapılacak onarım öyle kısa zamanda başarılacak gibi değildi.

Mesne, tahminlerinde yanılmamıştı. Fakat yine de ona takılanlar vardı: «Hani, onu bir kraliçe selâmlıyacaktı? O ne oldu?» diye soruyorlardı.

Atlantik gemisinin yanışı olayı unutulduktan çok zaman sonra bir gün bu gemi Lö Havr'dan alınarak İngiltere'nin Klayd doklarına getirilmişti. Hayatının son safhasında bir bakım da orada görecekti.

Atlantik orada bir kenarda bekleye dursun, İngiltere'nin yeni transatlantiği «Kraliçe Mary» gemisi ilk deniz yolculuğuna çıkıyordu. Tuhaf değil mi, bu yepyeni, gıcır gıcır gemi kendinden önce nice seferler yapmış meslektaşı cefaker «Atlantik»in yanından geçerken düdüğünü öttürerek onu selâmladı.

Mesne'nin bir dediği daha olmuş, Atlantik'i «Kraliçe» selâmlamıştı. ■

Haftaya
KARA SÜVARİ
Bu meraklı yazımızı bekleyiniz.

İlginç Buluşlar:

IŞIKLI KİLİTLER ANAHTARI AYDINLATIYOR

Karanlıkta eve gelip de anahtarı kilide sokmanın ne kadar güç olduğunu kestirebilirsiniz. Hele evden çıkarken kapının dış lambasını yakmak da unutulmuşsa kilidin deliğini bulmak dakikalarca sürer.

Bunu gözönüne alan New York'lu bir elektrikçi yeni model bir kapı kilidi icadetmiştir. Anahtarı kapının neresine dokundurursanız dokundurun, kilidin yanında küçük bir ampul hemen yanıyor ve deliği aydınlatıyor. Artık bundan sonra kapıda oyalanmanın anlamı yoktur. Gün ışığında gibi anahtarı sokuyor ve kilidi kolayca açıyorsunuz. ■

Atlantik tam yola çıkmışken makine dairesinde bir patlama oldu ve her taraf yanmaya başladı.

SPOR OKULU

KIM ÇALMIŞ OLABİLİR.
BİLMİYORUM!

İKİ ADAM SIRITIYORDU...
O BİZİM KOYUNLARIN HIRSIZI OLAMAZ. BİZİMLEYDİ...

KEY'İN AKLI KOYUNLARDAYDI..
KOYUNLARIN İZİNİ BULMAYA GİDİYORUM!
POLİSE GİDİYORUM.

BİZ GİDİYORUZ! AMA İŞİMİZ BİTMEDİ! HIRSIZ DENEKHA!
ÖYLEYSE YARDIM EDİN!
SİZE ASLA!

KEY VAKİT KAYBETMEK İSTEMEDİ...
UZAKTA OLAMAZLAR

İZLERİ BULDU. İZLER DERE KIYISINDA BİTİYORDU..
UMARIM BUNLAR BİZİMKİLERDİR!

KEY FIRLADI.. DERENİN KARŞI TARAFI SAYIRDI.. VE BİR DUVAR..
ORADAN GİTMİŞ OLMALILAR!

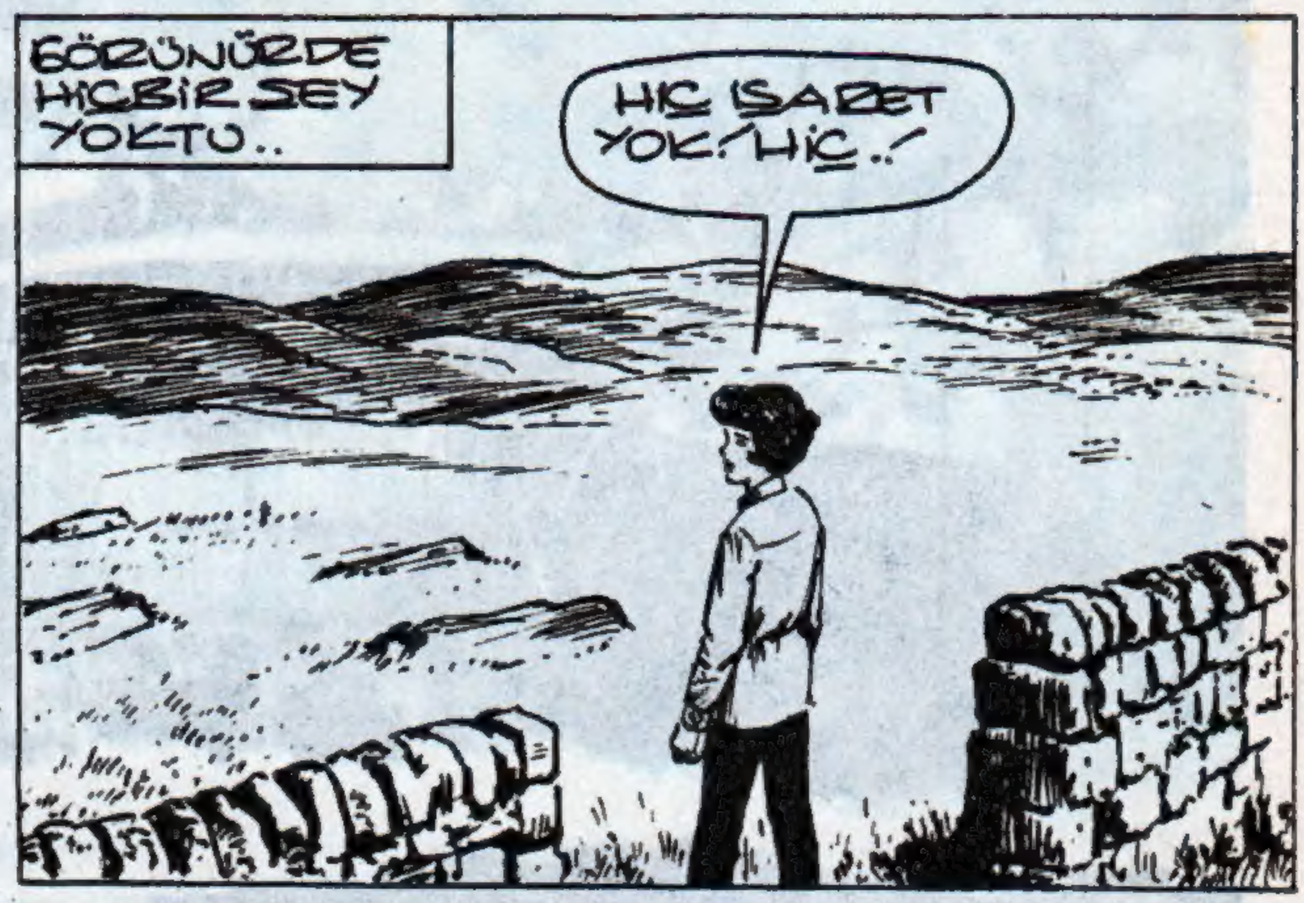
GÖRÜNÜRDE HİÇBİR ŞEY YOKTU..
HİÇ İŞARET YOK! HİÇ..!

BAKSTER KENDİNİ TEMİZE ÇIKARTMAK İÇİN YAPMIŞ OLABİLİR!

BAKSTER EVE DÖNDÜĞÜNDE BİR KALABALIK ONU BEKLİYORDU..
SİZİNLE KONUŞMALIYIZ.!
BENİM HIRSIZ OLDUĞUMU SANIYORSUNUZ İPTİDA BU.!

O KIZLA TEK-RAR KONUŞSUN! FİKRİNİ DEĞİŞTİRMİŞ OLABİLİR!

KEY DÜŞÜNÜYORDU BİR KIPIRTI OLDU..

ÇIP GELMİŞTİ..
NE ARIYORSUN BURADA!

ÇIP ONA BİRŞEYLER ANLATMAK İSTİYORDU..
SENİ TAKİP ETMEMİ Mİ İSTİYORSUN

PEKİ!

ÇIP TEPEYE DOĞRU HIZLA KOŞUYORDU..
YAVAŞ OL!

ÇIP DURDU.. GELMİŞTİ...
AŞAĞIDA NE VARSA NE VAR ÇIP!

KAHRAMAN ŞERİF KİNG

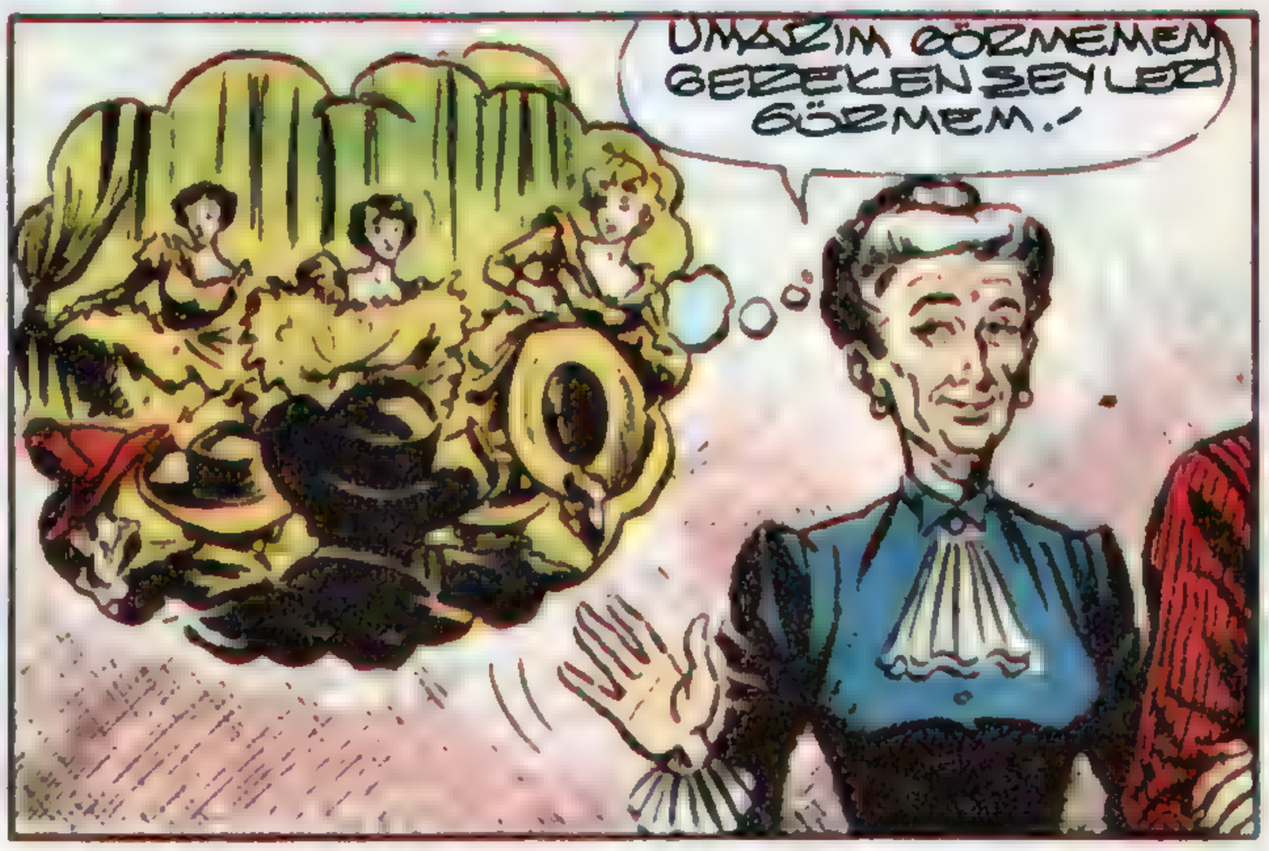

BAHARDA YAĞMUROLUR!
BU KASABANIN EZKEDE Bİ KİBAROLUR DÜRÜST OLUR MERTOLUR!

NASIL BULUYORSUNUZ?
NASİL DANS BU.
ŞAKA MI?
ÇOK GÜZEL DÜZEN ÇOK GÜZEL BURADA!
RÜYA MI BU?

DANS İSTERİZ!
KİBARİZ HER ŞEYİ!
ALAY EDİYORLAR!
SORUMLU GÜLMESİ YUVURUZ
AŞARIZ!

BU GÜZEL OPERETİ HALK BEĞENMEDİ!

YOO. BEĞENDİLER! BÖYLE İFADE EDİYORLAR. ŞİMDİ ALKIŞ KOPAR!

BRAVO
ÇOK GÜZEL
HAYRAN KALDIK

¡BANG!
¡BANG!

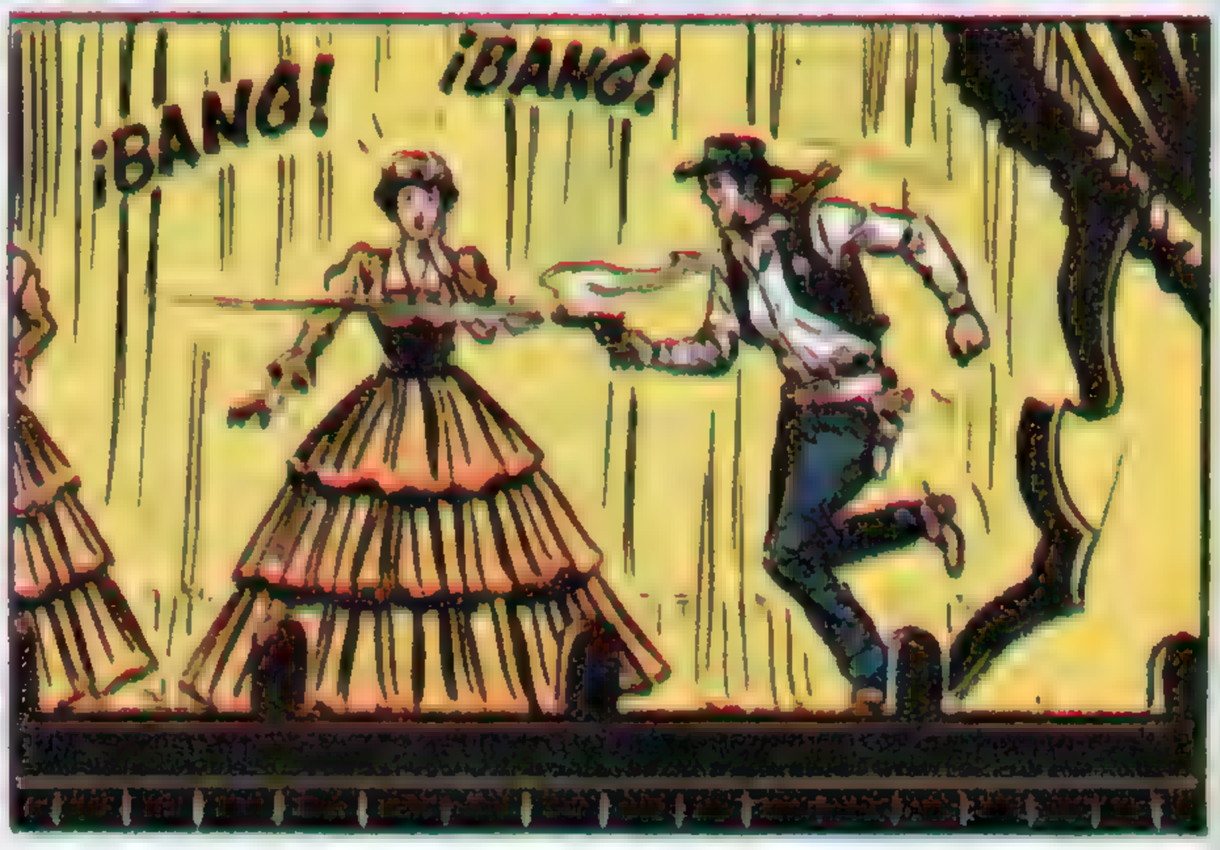
¡BANG!
¡BANG!

(Devamı var).

ÇEVREMİZİ AYDINLATAN IŞIKLAR

ELEKTRİKLERİN ikide bir sönmesi bizi bazan eski zamanların ilkel aydınlanma usullerine başvurduruyor. O zaman sadece mum, ya da çeşitli hava gazlarından faydalanıyoruz. Eskiden neler hangi araçlarda yakılıyordu? Tarihte kulluanılan çeşitli lambaları bir gözden geçirelim bakalım.

Tarih öncesi çağlarda bir taş oyuğunun veya deniz kabuğunun içine don yağı, sebze yağı konur ve bir fitil ateşlenerek aydınlık sağlanırdı.

Doğu Akdeniz'de bu lambaların çanak biçiminde, ya da başka şekillerde fırınlanmış topraktan yapılmasına başlanmıştır. Zamanla bu buluşlar Fenikliler eliyle Batı'ya geçirilmiştir. Eski toprak lambalara verilen biçim bronz madenine de verilmiş, bronz lambalar, şamdanlar yapılmıştır.

Hepsinin de esasını pamuk veya herhangi bir liften fitil yaparak açık veya kapalı yağ çanağı içine yerleştirip yakmak teşkil ediyordu.

Petrolün bulunmasıyla lambanın da biçimi değişti, gücü arttı. Fitiller daha kalınlaştı ve çeşitli biçimler aldı. Bu sıralarda hava gazı da kullanıldığından, yeryüzü geceleri biraz daha aydınlandı. Işıklar süs için de kullanılmaya başlandı. Işıkları daha güzel ve romantik gösterecek avizeler, aplikler icadolundu. Nihayet 1879 yılında Edison'un buluşu olan elektrik lambasına ve daha sonra 1930'larda Floresan lambaya kavuştuk ama işte ikide bir yine gaz lambasına ve muma avuç açmaktan geri kalmıyoruz. Elektriği olmayanlar ise bu sıkıntıya çekmiyorlar. Her zamanki gibi lambalarını yakıp keyiflerine bakıyorlar.

Şimdi gelin tarihte ilk lambalardan balayarak çeşitli devirlerde lambaların aldıkları biçimlere karşıki sayfada bir göz atalim. ■

İNSAN GİBİ KONUŞAN MAKİNELER YAPILDI

KONUŞAN makineler eskiden beri vardır, ama bir elektronik boğazdan size insan gibi hitap edebilen, hatta heyecan etkisiyle meydana gelen ses tonu değişikliklerini bile yapacak bir makinenin icad edilmiş olduğunu söylersek şaşmaz mısınız? Belki şaşarsınız ama size şunu da hatırlatalım ki bütün bunları başarabilen bir makineyi yapmak, söyleyeceği sözleri «düşünebilen» bir makine yapmaktan çok daha kolaydır.

18. Yüzyıldan beri bilim araştırmacıları, insan sesinin özelliklerini taklit edebilen bir makine geliştirmeye çalışıyorlardı. Fakat sadece son on yıldadır ki araştırmacılar, çok karmaşık elektronik teknikler kullanarak birçok kimsenin ilk anda sun'i olduğunu farkedemeyecek bir makine sesi geliştirmeyi başarmış bulunmaktadırlar.

Son yıllarda İngiliz hükümetinin desteklediği iki ayrı araştırma grubu temel ses araştırmaları ve bunun pratik alanda kullanılabilme usulleri üstünde büyük ilerleyişler göstermişlerdir.

Güney İngiltere'de üretilen bir cihaz, küçük bir kompüterin kontrolünde insan boğazının, dudakların, ağzın özelliklerini elektroniksel bir yoldan taklit edebilmektedir. Diğer bir konuşan makine de dünyaca tanınmış Marconi Şirketi tarafından geliştirilmiştir. «Vocoder» adı verilen bu makine ulaştırma işlerinde kullanılmaya başlanmıştır bile. ■

KENWUD TOPU KAZANDI VE
KALABALIK BIZI DESTEKLIYOR.!
ZOOOOMMM

FAKAT DIGER YEDEKLER OYUNU IYI BULUYORDU.
OH! TOPU KACIRDI...

BÜTÜN TAKIM BOCALIYORDU..
DIKKAT EDIN.!
FIRSAT KAÇIRIYORLAR!
YASA KENWUD!

KARSI TAKIM HOCUMDAYDI..
HAYDI!
NETIS KUETAES!
ONLARI UZAKTUTALIM.!

KALABALIK KENWUD'A MORAL VERIYORDU!
KENWOOD
KENWOOD

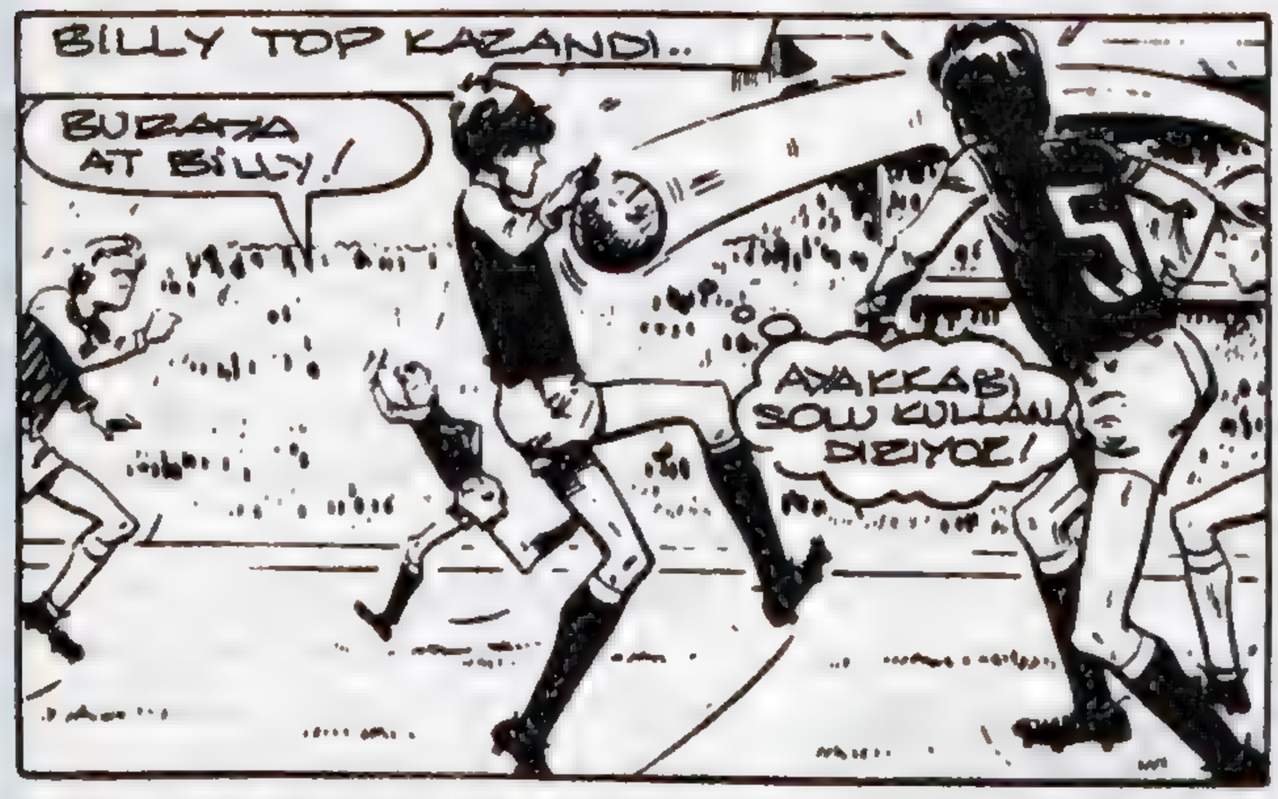
BILLY TOP KAZANDI..
BURAYA AT BILLY!
AYAKKABI SOLU KULLANIYOR!

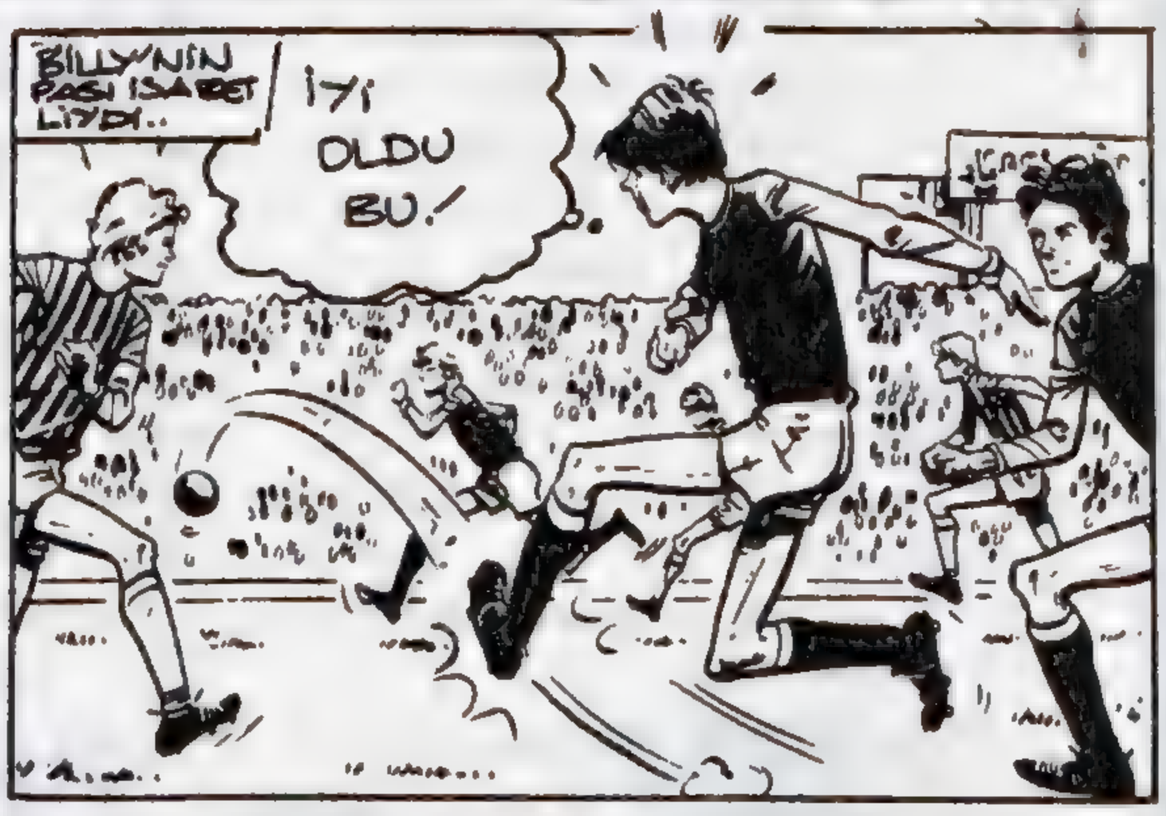
BILLY'NIN PASI ISABET LIYDI..
IYI OLDU BU.!

TOPU ALAN OFTALADI..
BU TOP IÇIN YÜKSELMELIYIM!

BOPP!
GOOOLLL
BAŞARDIM. AYNI BOMBACI GIBI ATTIM!
*DEVAMI VAR!

(Devamı Var)

HİKAYE

OYUNCAK TAMİRCİSİ

UFAK tefek yaşlı adam kendisi gibi ufak tefek eski bir evde yalnız başına oturuyor, çocukların kırılan oyuncaklarını tamir ediyordu.

Birgün ona çok küçük çiviler gerekti. Aynı zamanda büyük çivilere ihtiyacı vardı. Elindekiler ise orta boy çivilerdi.

Bunun üzerine ufak tefek yaşlı adam şehre inmeye karar verdi. Çok küçük çivilerle çok büyük çivileri oradan satın alacaktı.

Ertesi gün gayet neşeli uyanan ufak yaşlı adam eski ayakkabılarını ayağına giydi, eski paltosunu da sırtına geçirdi. Küçük şapkasını başına kondurup eldivenlerini giydikten sonra kapıyı açtı ve kendisini mart ayının soğuğuna bırakıverdi. Tıkır tıkır yürüyordu. Şehrin yolunu tutmuştu.

Epey yürüdükten sonra bir ayak sesi duydu. Daha doğrusu bir nal sesi. Döndü, bir at ve arabanın gelmekte olduğunu gördü. Arabayı bir çocuk sürüyordu.

Ufak tefek yaşlı adam çocuğa seslendi:

— Delikanlı, beni de götürür müsün?

Ne yazık ki arabadaki çocuğun böyle bir niyeti yoktu?.

— «Yo, yo!.. dedi. Ben büyük şehire oyuncakların geçit alayını görmeye gidiyorum. Senin için yolda durup vakit geçirmem, (hayvanına dönerek) deeee!»

Arabacı çocuk bunları söyleyip gitti. Ufak tefek yaşlı adam yürümeye devam etti.

Derken arkasından kocaman bir otomobilin gelmekte olduğunu hissetti. Durmadan klakson çalıyordu. Ufak tefek yaşlı adam döndü ve otomobili küçük bir kızın sürmekte olduğunu gördü.

Ufak tefek yaşlı adam seslendi:

— «Küçük kız, küçük kız, Beni de otomobiline alır mısın?»

Küçük kız durmaya bile gerek görmeden:

— «Olamaz, olamaz» diye cevap verdi. «Ben şimdi. Büyük şehire oyuncakların geçit alayını görmeye gidiyorum. Bir dakika bile duramam.»

Ve elini sallayarak gözden kayboldu.

Ufak tefek yaşlı adam yavaş yavaş yoruluyordu. Bir çiftlik evinin kapısını vurdu. Küçük bir çocuk açtı.

Ufak tefek yaşlı adam içeri girdi. Çocuğun babası ona bir iskemle verdi, annesi de bir tabak yemek. Evde bir de küçük kız çocuğu vardı. İkisi de ufak tefek yaşlı adamın yanına oturdular ve onunla konuşmaya başladılar.

Erkek çocuğun adı Kumral, kızınki Maviş idi. Ufak tefek yaşlı adam birdenbire farketti. Küçük kızın bebeğinin karyolası kırılmıştı.

— «Eğer bana bir çivi ile çekiç bulabilirseniz bu karyolayı şıpşak onarırım,» dedi.

Maviş hemen koşarak bir çekiç buldu ve bir avuç çivi ile birlikte getirdi. Ufak tefek yaşlı adam Maviş'in karyolasını şıpşak tamir etti.

Bunu gören Kumral, bir el arabasıyle çıkageldi.

Ufak tefek yaşlı adam:

— «Bak ben bunu da tamir edebilirim» dedi. «Ben oyuncak tamircisiyim.»

İki çocuk evin içinde ne kadar kırık oyuncak varsa toplayıp getirdiler; ufak tefek yaşlı adam hepsini tamir etti. Kumral ve Maviş o kadar mutlu idiler ki.

— «Teşekkür ederim, teşekkür ederiz...» diye belki on defa söylendiler, onun boynuna sarıldılar.

Ufak tefek yaşlı adam sadece:

— «Bir şey değil» dedi. Eski ayakkabılarını ayağına, eski paltosunu sırtına geçirdi. Eldivenlerini giydi.

— «Allahaısmarladık çocuklar» dedi. «Allahaısmarladık hepinize. Gösterdiğiniz konuk severliğe ben teşekkür ederim.»

Ve tekrar yola çıktı yaşlı adam.

Değneğine dayanarak yürüyordu. Bir yerlerden uçak sesine benzeyen bir vınıltı işitildi.

— «Vınnnnnn...»

Durmaksızın vınlıyordu bu ses. Başını kaldırdı. Bir uçak! İniş yapmak üzereydi.

(Devamı 31. sayfada)

PUL TOPLAYALIM

Yazan: Erden Güley

KOLLEKSİYONUN AMACI

BULCULUĞA başlamadan önce, kesinlikle ayrılması gereken konu, pul toplamak ile pul koleksiyonu yapmanın ayrı şeyler olduğudur. Pul toplayanlar ellerine geçen her pulu toplar, biriktirirler. Amaçları yalnızca pul toplamak olur... Oysa koleksiyon yapmak, başlıca bir sanattır. Koleksiyon yaparken, ya belirli bir konu seçmeli, ya da saptanan ülkenin pulları temin edilmeli... Konu olarak, çiçek, hayvan, uçak, tablo, uzay, gemi, spor ile Europa, RCD, NATO veya BM (Birleşmiş Milleiler) gibi uluslararası kuruluşlar seçilebilir. Hayvanlarla ilgili pulların tümünü de toplamaya gerek yoktur. Örneğin, konu sadece deniz hayvanları, kuşlar veya diğer hayvanlar olarak da ayrılabilir. Konulu koleksiyon yapılırıca da, dünyadaki tüm ülkelerin o konul larda çıkardıkları pulları temin etmek zorunluğu vardır.

Koleksiyon yaparken amacı saptadıktan; yani ülkelere göre mi, yoksa konularına göre mi pul toplayacağınıza karar verdikten sonra, iş bitiyor sayılmaz. Aslında sadece pul koleksiyonculuğuna karar vermiş olursunuz. Bundan sonra öğreneceğiniz ve de yapacağınız çok şey vardır.

DEDE KORKUT MASALLARI ANMA SERİSİ

DEDE Korkut Masalları, yüz yıllar önce, Orta Asya'da yaşayan Türklerin, büyük göçten önceki yaşamlarını öykü olarak dile getirir. Hemen her öykünün birer ayrı kahramanı vardır. Günümüze dek anlatıla gelen Dede Korkut Masallarının en bilineni Oğuz Han Destanı, Gılgamış Destanı ve Deli Dumrul Hikâyesi'dir.

PTT İdaresi, 1975 yılında Dede Korkut Masalları'nı sembolize eden bir anma serisini tedavüle çıkmıştı. 15 Ekim 1975 tarihinde tedavüle çıkartılan üç pulan oluşan Dede Korkut Masalları anma serisi 14 nisan 1976 tarihine kadar satışta kaldı. 14 nisanda satıştan kaldırılan serinin pulları postada da kullanılıyor.

Dede Korkut Masalları serisinin 90 kuruşluk pulu, Oğuz Han Destanı'nı sembolize ediyor. Oğuz Han atına atlamış, yöreye dehşet salan ejderhayı mızrağı ile öldürüyor. 26 X 36.5 mm ebadındaki pulun kompozisyonunu Burhan Taştan çizmiş.

175 kuruşluk ikinci pul, Duha Koca Oğlu Deli Dumrul hikâyesini sembolize ediyor. Yaptığı köprüden geçenlerden zorla para alan Deli Dumrul'dan canını almak üzeer azrailin gelişini anlatan kompozisyonu Levent Akaylı hazırlamış. 36.5 X 26 mm ebadındaki puldan 500 bin adet basılmış.

200 kuruşluk üçüncü pul Salur Kazan'ın evinin yağmalanmasının anlatıldığı 200 kuruşluk üçüncü pulun kompozisyonunu Rita Antil çizmiş. ■

Amcabey

Cemal Nadir Güler ve «Amca Bey»i.

BİR CEMAL NADİR GÜLER VARDI

EVET. Resim yapan, özellikle karikatüre merakı olan küçüklerimizin mutlaka hatırlamalarını ve tanımalarını istediğimiz bir Cemal Nadir Güler vardı ki onu 1947 yılında bu haftalarda kaybetmiştik. Ama eserleriyle hâlâ yaşıyor. O, adına meslektaşları arasında dernekler kurulmuş, ödüller verilmiş, her sanat kitabında sanatından söz edilmiş bir millî değerimizdir.

Cemal Nadir Bursa'da doğmuştu. Girişken bir gençti. Tabelâcılıkla işe başlamış fakat İstanbul'a gelip giderek, resim ve karikatür çevrelerini durmaksızın yoklayarak, tanınmış gazetecilerle görüşme imkânları araştırarak yıllar geçirmiş ve sonunda orada kendisini bekleyen yeri almıştır; Akşam gazetesinin karikatüristi olmuştur.

Sonraları kendisi bir mecmua çıkarmıştır. Adı «Amca Bey»...

Amca Bey onun yarattığı sevimli tiplerden biri ve başlıcasıydı. Yarattığı başka bir tip «Efruz Bey» ayrıca «Ak'la Kara» diye iki tip yaratmıştır. Siz de karikatürist olursanız sizin de böyle kendinize özgü tipleriniz olacaktır. İnsanları inceleyiniz. Size olduğu kadar başkalarına da sevimli gelecek tipler üzerinde durunuz, yeteneğinizi verimlendirmek için görüş ve gözlemlerinizi de güçlendirmeniz gerekir.

Sizler de birer Cemal Nadir Güler olabilirsiniz.

RADYO İÇİN YAZDIKLARI

Cemal Nadir Güler, karikatür yaptığı kadar yazı da yazardı. Bazı hikâyeler, fıkralar yazmıştı. Hayatının sonlarına doğru radyo yazarlığına da başlamıştı.

Başında rejisör olarak Kemal Tözen'in bulunduğu Ankara Radyosu temsil kolu tarafından oynanmak üzere bir dizi radyo skeçleri yazdı. Bu eğitsel bir dizi idi. İnsanların toplum içinde yaptıkları patavatsızlıkları ortaya koyuyordu.

Yere çöp atmak, tükürmek, yüksek sesle gereksiz kavga çıkarmak, önüne gelenden saat sormak sigara istemek, başkalarını iterek kendine yol açmak ve benzeri davranışları doğrudan eleştirmez de radyo skeçleri aracılığıyla yererdi.

Bu skeçler çok tutmuştu. Her hafta sonu öğle vakti aranan skeçlerdi. Adını da şöyle koymuştu: «Şu patavatsızın yaptığını beğeniyor musunuz?» ■

«TÜNELİ GEÇMEK», «TÜNEL GEÇMEK»

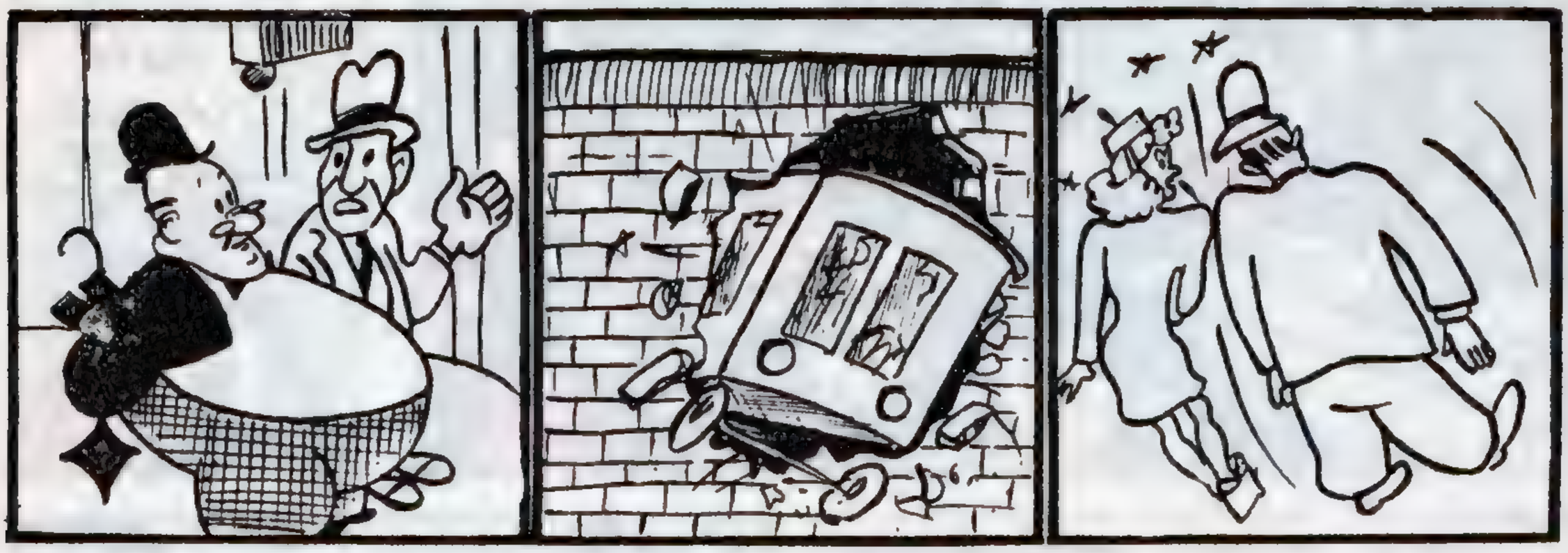

— Şu bizim Tünel yakası evvelâ küçük bir kaza gibi göründü Amca. bey...

... «Frenleri tutmıyan bir vagon duvarı delip geçti!..» dendi...

... Kimin freni bozulsa az çok bu kadar kaza yapar!..

... Fakat sonradan işler büyüdükçe büyüdü, dal budak saldı!..

... Bari, diyorum, dâva halledilinceye kadar kapıları açalım da millet Tüneli ayakla geçsin!..

A. — Sakın ha!.. Bütün bu işler Tünelcilerin tünel geçmesi yüzünden oldu bayım!..

BAYLARI alaya alan karikatürist Cemal Nadir Güler, İstanbul'un bitip tükenmeyen dertleri arasında Galata Tüneli'ni de konu edinmişti. O tarihte tünel arabaları bir kaza yapmış, gazeteler günlerce bundan söz etmişti. Cemal Nadir'in bununla ilgili olarak hazırladığı bir diziyi bu sayfaya aynen alıyoruz. Amca Bey'le Tünel'e bir ziyaret yapılıyor ve kaza hakkında kendisinin düşünceleri alınıyor.

Kazanın nedeni «Görevi ihmaldir.» O zamanın deyimi ile «Tünel Geçmek»tir.

Karikatürist Cemal Nadir bu konudaki inceleğini çizgilerle belirtirken küçük kelime oyunlariyle de Amca Bey'i okuyucularına daha çok sevdiriyor. Sonunda yolcuların bir araya gelerek tüneli «Yaya geçmeye» kalkmaları ne kadar eğlenceli değil mi?

KARİKATÜR NEDİR? Karikatür herkesi ilgilendiren güncel olaylar üstüne düşünülenlerin çizgi ile anlatılmasıdır.

Karikatürler genellikle gazete sayfalarında veya dergilerde yayınlanır, sergilenir. Son zamanlarda karikatürleri içine alan kitaplar da basılmaktadır. İlk karikatürler 18. yüzyılda görülmektedir. Bugünküler kadar iğneleyici veya güldürücüdür. Daumier ve Foarin gibi ustaları yetişmiştir. Türkiye'de «Cem» imzalı bir sanatçı bu görevi yapmıştır. Bütün adı «Cemil»dir. Ondan sonra yetişenler arasında karikatür tarihimize Ramiz, Necmi Rıza, Orhan Ural geçmişlerdir. Daha birçok Türk karikatüristleri her gün okuyucularla buluşmaktadırlar.

SIPRU MARSUPI

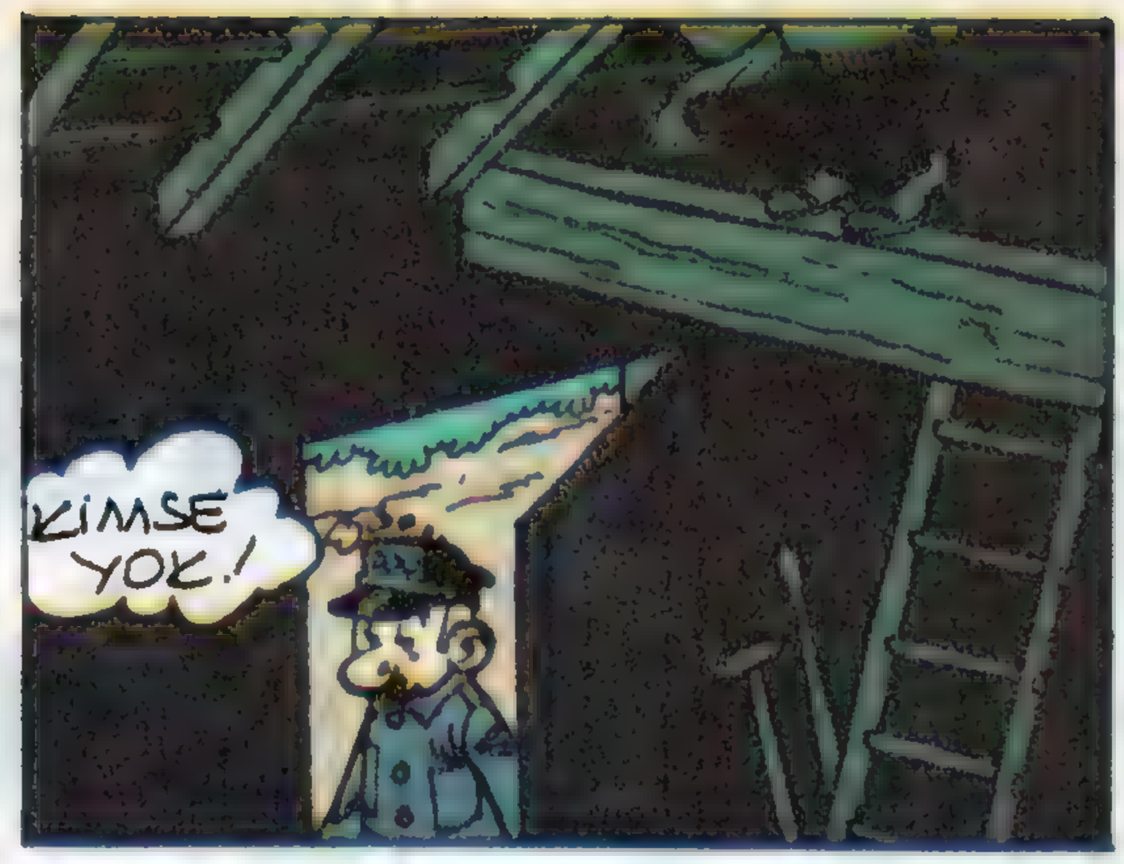
KIMSE YOK!

HER YERİ ARADILAR..JÜL BURANIN GECE BEKÇİSİDİR. İSTERSENİZ ONUNLA BURADA KALIN./

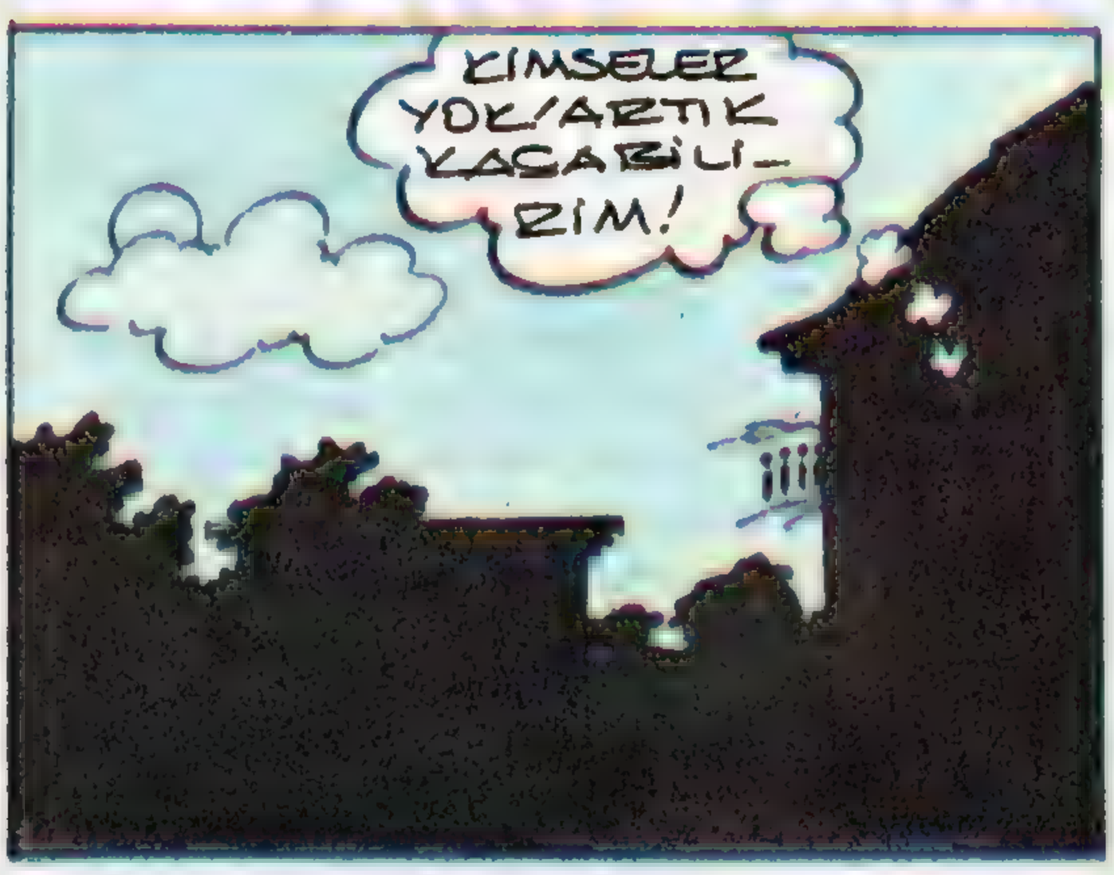
KİMSELER YOK/ARTIK KAÇABİLİ- RİM!

VAHŞİ HAYVAN LARIN ARASINDAN GEÇEYİM!

HIRSIZ PAKETİ DUVAR- DAN DIŞARI ATMIŞ OLA- BİLİR. BİZ BURADA BOŞUNA VAKİT KAYBET- TİK!

ZZ
SES ÇIKAR- MAMAYA ÇOK DİKKAT ETMELİYİM!
ZZZ
LION

annenin köşesi

ANNECİĞİM

Seni pekçok seviyorum,
Daha da çok sevebilsem.
Seni heran övüyorum,
Daha da çok övebilsem.

Beni hâlâ bebek görüp,
Dizlerinde uyutursun.
Uyku akar gözlerinden
Uyumayı unutursun.

Harcamışsın günlerini,
Büyütesin beni diye.
Gözlemişsin tanyerini,
Şafak sökse, hani diye.

Seni nasıl sevmeyeyim,
Benim güzel anneciğim.
Seni nasıl övmeyeyim,
Benim güzel anneciğim.

—Ahmet ENGİN (Balıkesir)

OKUYUCULARIMIZA

Annenin Köşesine her hafta koyduğumuz bir mektup birçok başka mektupların arasından seçiliyor. Bu konuda bir karışıklık olmaması için ANNENİN KÖŞESİ kelimelerinin adresten ayrı olarak zarfın üstüne yazılmasını rica ederiz. Adresimiz: Doğan Kardeş dergisi Türbedar Sokak 22, Diyanyolu - İstanbul.

ŞEHİRDEN ŞEHİRE

Türkiye'yi Geziyoruz

DÖNÜŞ YOLU

SİZE diyelirim ki bu kent tozlu, basık evli, dar yollu, güneşten kavrulan bir yerdi. Çiçeği, yeşilliği, ağacı, bütün canlıları besleyen sudur. Toprak besinsiz, yanık bir kül durumundaydı. Çevreden arabalarla toprak getirildi, ağaçlar bunlara dikildi, bahçeler yapıldı ve Çubuk barajı bütün kenti sulamağa başladı. Çubuk barajı iki tanedir. Çubuk suyu üzerinde kurulmuştur. Suyun önüne oniki metre yüksekliğinde bir set yapıldı. Bu seddin arkasında yedi kilometre uzunluğunda bir göl oluştu. Daha sonra ikinci bir barapj yapıldı. Bugün gittikçe gelişen Ankara için bu iki baraj da yetersiz kalmıştır, ama Ankara artık yeşildir, ağaçları, parkları vardır.

Camilere gelince: Çubuk çayı kıyısındaki Solfasıl köyünde doğan Numan Mahmur bir din adamı olarak yetişmiş, Hacı Bayram adını takınmış ve Ankara'nın en ünlü camiini yaptırmıştır. Ankara Camilerinin en büyüğü Selçuklu biçiminde. 1290 yılında Şerafettin tarafından yaptırılan Aslanhane camiidir. Daha sonra Ahî Elvan Camii, onikinci yüzyılda Selçuklu Sultanı Mesut tarafından yaptırılan Alaeddin Camii, sonra Yeni Cami ve Zincirli Camii gelir. Son yıllarda bir de Maltepe Camii yapıldı.

21 ilçesi, 1152 köyü olan Ankara yaratılmış bir ildir. Artık o da dünyanın sayılı kentleri arasına girmiştir. Ankara suyu, ilin en büyük suyudur. Çubuk, İncesu ve Hatip çaylarından oluşur, Ankara Çayı adını alır ve Sakarya'ya dökülür.

Türkiye'nin ikinci büyük gölü olan Tuz gölünün doğu kıyıları Ankara ilinin topraklarındadır. Ankara'nın güneyinde Eymir ve Mogan gölleri vardır. Bu göllerin suları yazın çok azalır.

Ankara'nın müzeleri: Etnografya, Arkeoloji, Atatürk, Atatürk'ün evi, Büyük Millet Meclisi müzeleridir.

Tarihî yerlerine gelince, Ankara Kalesi önemlidir. Sonra Augustus tapınağı Hacı Bayram Camii'nin yanındadır. Milattan önce ikinci yüzyılda yapılmıştır. Duvarlarında Roma İmparatoru Augustud'un Hayat hikâyesi resimleri vardır. Ulustan Dışkapı'ya giden yol üzerinde Roma Hamamı var.

(Sonu gelecek haftaya)

sizin albümünüz

KULÜP ÜYELERİMİZİ TANITIYORUZ

Siz de üye olun, sizin de kartınız olsun.

BİR FİL YİRMİ OKÜZE EŞİT

FİLİN gücü hakkında bir bilginiz olması için şu örneği verebiliriz: Bir fil günde 20 öküzün yapabileceği bir işi tek başına yapabilir. Hindistanda ve Çin Hind'inde filleri bir yük hayvanı olarak çalıştırlar. Onun yorulmak bilmeyen gücünden ağır yükleri taşıtarak faydalanırlar

İLK BİTKİLER

Fosilleri bulunan ilk bitkilerin neler olduğunu öğrenmek ister misiniz? Bunlar 500 milyon yıl önce yaşamış olan yosunlar ve bazı bakterilerdir.

KÖKÜ AÇIKTA MEYVE YETİŞTİRİLİYOR

Paris yakınlarında bir deneme lâboratuvarının özel limonluklarında kökleri toprakta değil de, meydanda, açıkta olan bir muz yetiştirildi! Yaşaması için gerekli maddeleri, suyu, madensel tuzları topraktan alan bitkiler için kökün büyük önemi vardır. Fakat bilginler bitkinin kökünü açıkta bırakarak da muzu büyütmeyi başardılar. Bu deneyde, bitki gerekli maddeleri, tıpkı bir sigara dumanı gibi köklerine doğru üflenen özel bir dumandan — almıştır!

çekirge

NE ZEVK NE ZAMAN DIR KUT MUT AÇ- MIYORDUM!
TASINI- YOR GALI- BA.!
EĞER BURNUM YANILMIYORSA BURADA İLGINÇ BIRŞEY YOK!
İŞTE ARADI- ĞIMI BULDUM SAYILIR!
PARA MI?
BU HUYUNDAN VAZ- GEÇ. BUNLARI PARA KIN YAPMIYORUZ.!
NE BULDUN!
BIR PASAPORT VE İTALYA YA BIR BILET.!
PASSEPORT
NE DEMEK OLUYOR BU YANI.?
ADAMIMIZ YARIN SABAH İTALYAN DE- NIZ YOLLARINA AİT S.S. VOLTURNO GE- MISINE BINECEK.!
İYİ YOLCU- LUKLAR!
UMARIM! ÇÜNKÜ BIZ- DE OLACA- ĞIZ.!
BU SIRADA..
!!
DÖNÜ YOR!
BIR
HENÜZ
TELE- FON!
EYVAH! MEŞGUL!

kaçıyor

ŞİMDİ YANDIK İŞTE! YANDIK!

EVET! İŞTE BÖYLE HIK.. CANIM.. YAA.. HIK.. DEME.. HIK...
KISA KESSENİZ OLMAZMI?

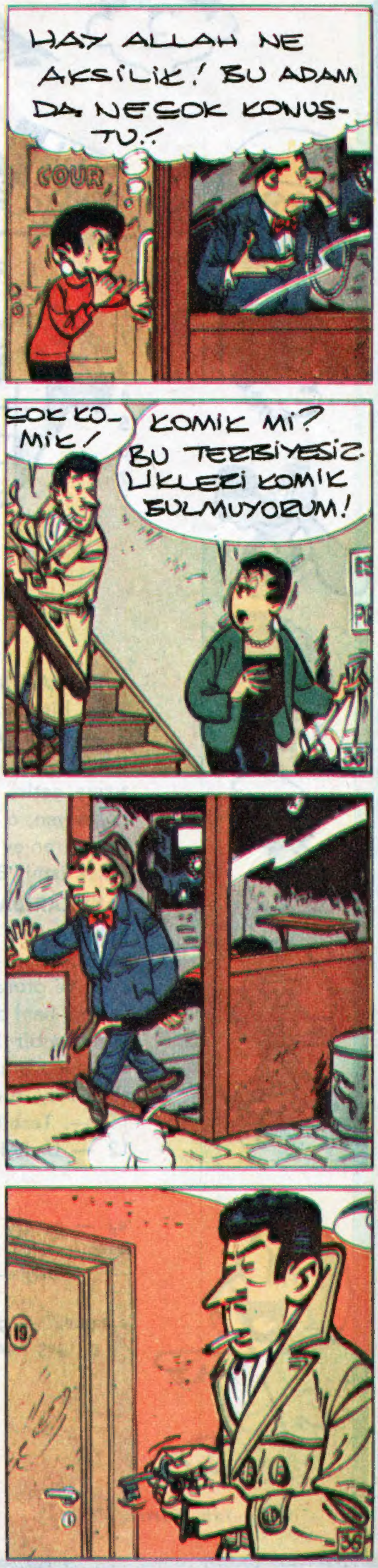
HAY ALLAH NE AKSİLİK! BU ADAM DA NEÇOK KONUŞTU!
COUR

GÜNAY-DIN!
GÜNAYDIN!

BU YAZIYI KİMİN YAZDIĞINI BİLİYORMUSUNUZ!
HAYIR! OLDUKSA KOMİK!
AYAKLARINIZI SİLİN
Başkalarını ayaklarından ayırdetmem!

ÇOK KOMİK!
KOMİK Mİ? BU TEBBİYESİZ. ÜKLERİ KOMİK BULMUYORUM!

BİR DE SARHOŞ ÜSTELİK!
TEL

HEY! SENİ TELEFONDAN İSTİYORLAR!
BİR DAKİKA JON!

KİM OLABİLİR! BENİM EN İYİ ARKADAŞIM JON! TAMAM ODUR!

13

Bulmaca

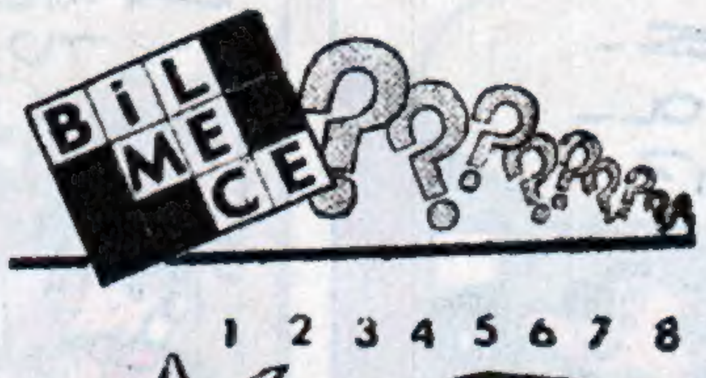

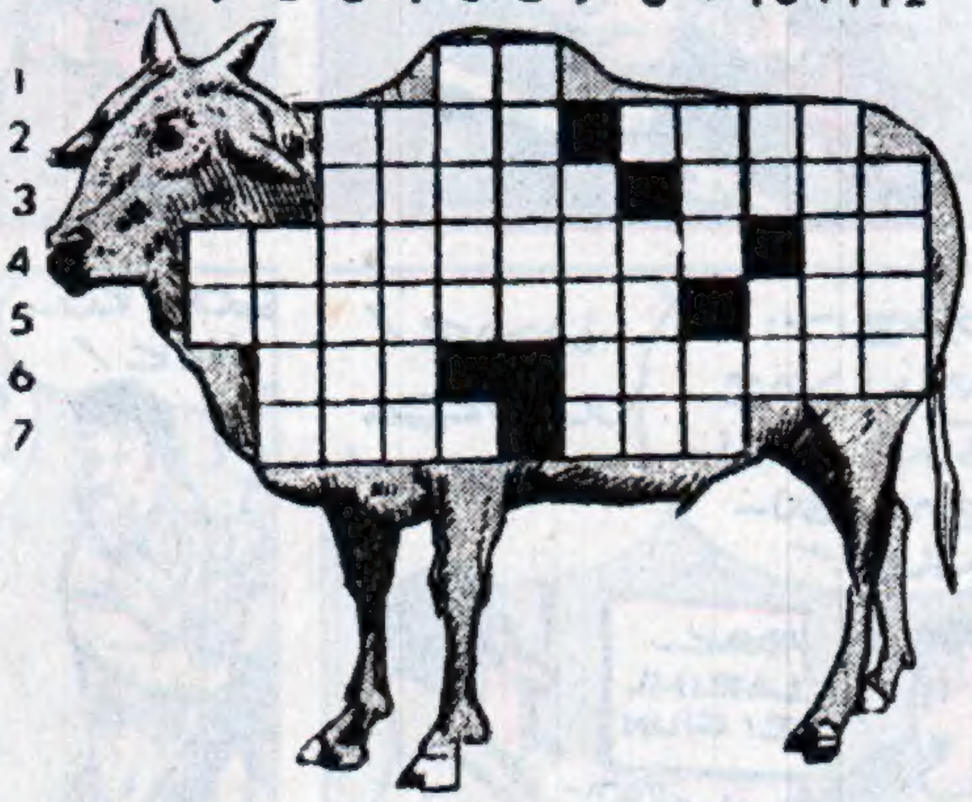

SOLDAN SAĞA: 1 — Tersi bir renk; 2 — Tersi bir divan şairimi, Hile karıştırılmamış; 3 — Tersi günün ilk saatleri, Müslümanların ibadet yeri; 4 — Sakarya ilinin merkezi, Hatırına getir; 5 — Bir hastalık ismi, Gözleri görmeyen; 6 — Tersi bir Osmanlı Sultanı, Gelir getiren ev ve dükkân gibi yapılar; 7 — Bir erkek ismi, Elli dört hatfalık zaman.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1 — Gel-git olayını yapan uydu; 2 — Bir hesap oyunu; 3 — Hainlik etme; 4 — Büyük binalarda bekçilik eden ve oturanların işlerini yapan; 5 — Hem yemeği hem de tatlısı olan bir sebze; 6 — Çerkezlerin bir kolu; 7 — Devlet başkanlarının oturduğu bina; 8 — Bir tekel maddesi; 9 — zücü olay, Bir emir; 10 — Nota, Güzel sanat; 11 — Tesbihlerin başındaki uzunca parça; 12 — Dediğinde ısrar etme.

SOLDAN SAĞA: 1 — Ka; 2 — Ikab, Safi; 3 — Habas, Cami; 4 — Adapazarı, An; 5 — Yanıkara, Ama; 6 — Mec, Akaret; 7 — Atıf, Yıl.
YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1 — Ay; 2 — Dama; 3 — İhanet; 4 — Kapıcı; 5 — Kabak; 6 — Abaza; 7 — Saray; 8 — Rakı; 9 — Acı, Al; 10 — Fa, Ar; 11 — Imame; 12 — Inat.

DANSA DAVET

Elinde tuttuğu taze bir havuçu dişleriyle didikleyen bu tavşan ne yapıyor, dersiniz?

Aslında ünlü bir tiyatro oyununda Peter Rabbit rolüne çıkmış olan önemli bir danscıdır bu: Alexendr Grant: Sizi dansa davet ediyor.

HER ZAMAN AYNI OLMAZ

Babası oğluna, öğrettiklerini soruyordu:

— Birisinin ayağına basınca ne yaparsın?

— Özür dilerim.

— Aferin!

— Geçenlerde böyle bir şey başımdan geçti baba, özür diledim. Adam o kadar memnun oldu ki. Çıkarıp elli kuruş verdi.

— Sonra ne yaptın?

— Gittim, başka bir adamın ayağına bastım. Ama umduğum gibi çıkmadı. Adam beni az daha dövecekti.

oyun eğlence

YEDİ YANLIŞ OYUNU

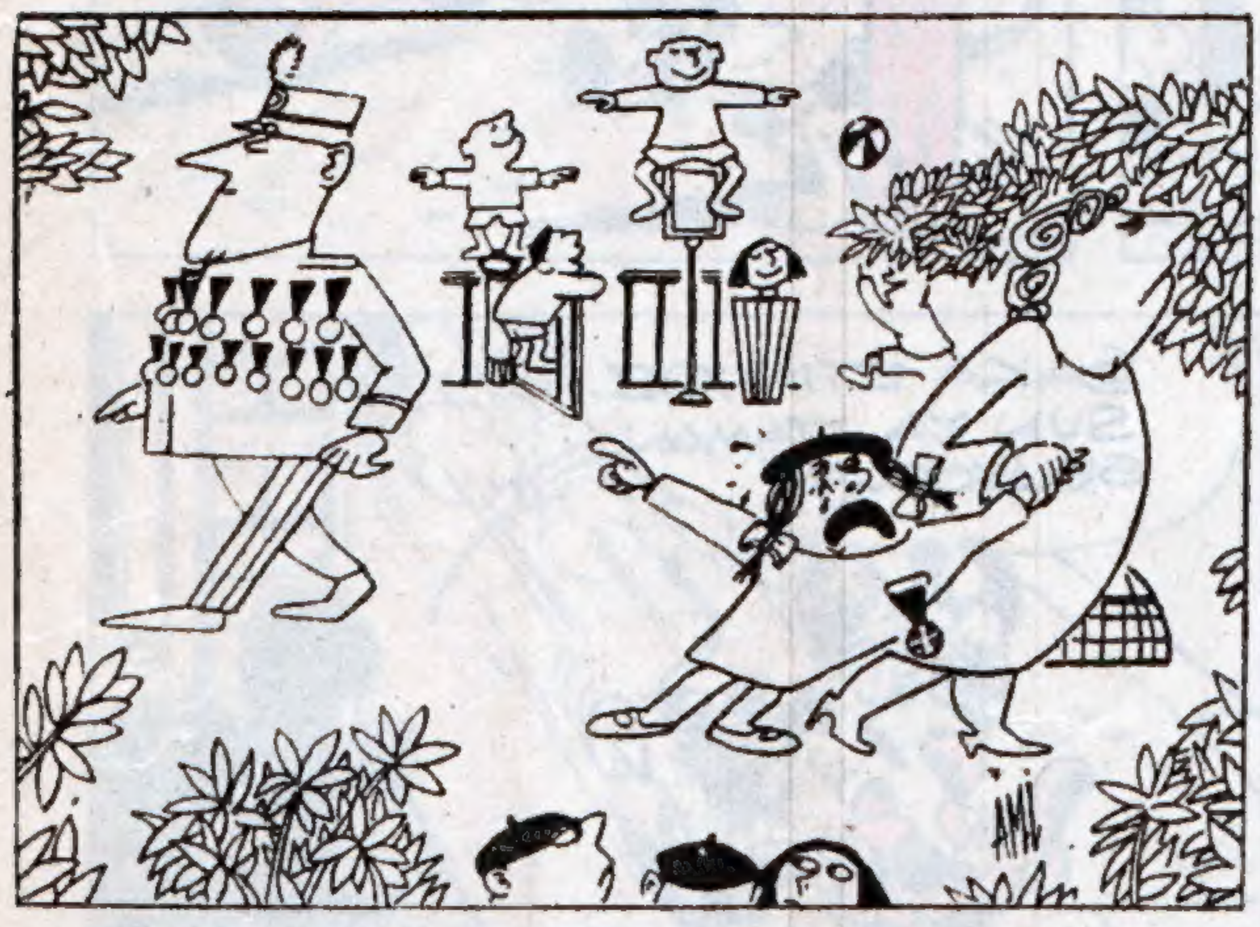

Bu hafta da sizlere değişik bir resim. Bu resimde ne Ali beyin otomobille kaza yapması var, ne de dişçide diş çektirmesi... iBr park, göğsü madalya dolu bir general, bir de ağlayan küçük bir kız. İlk bakışta birbirinin aynı gibi görünüyorsa da, iki resim arasında tam yedi değişiklik var. Bakalım bu değişiklikleri hemen bulabilecek misiniz? Bir dakikada bulabilirseniz aferin size!

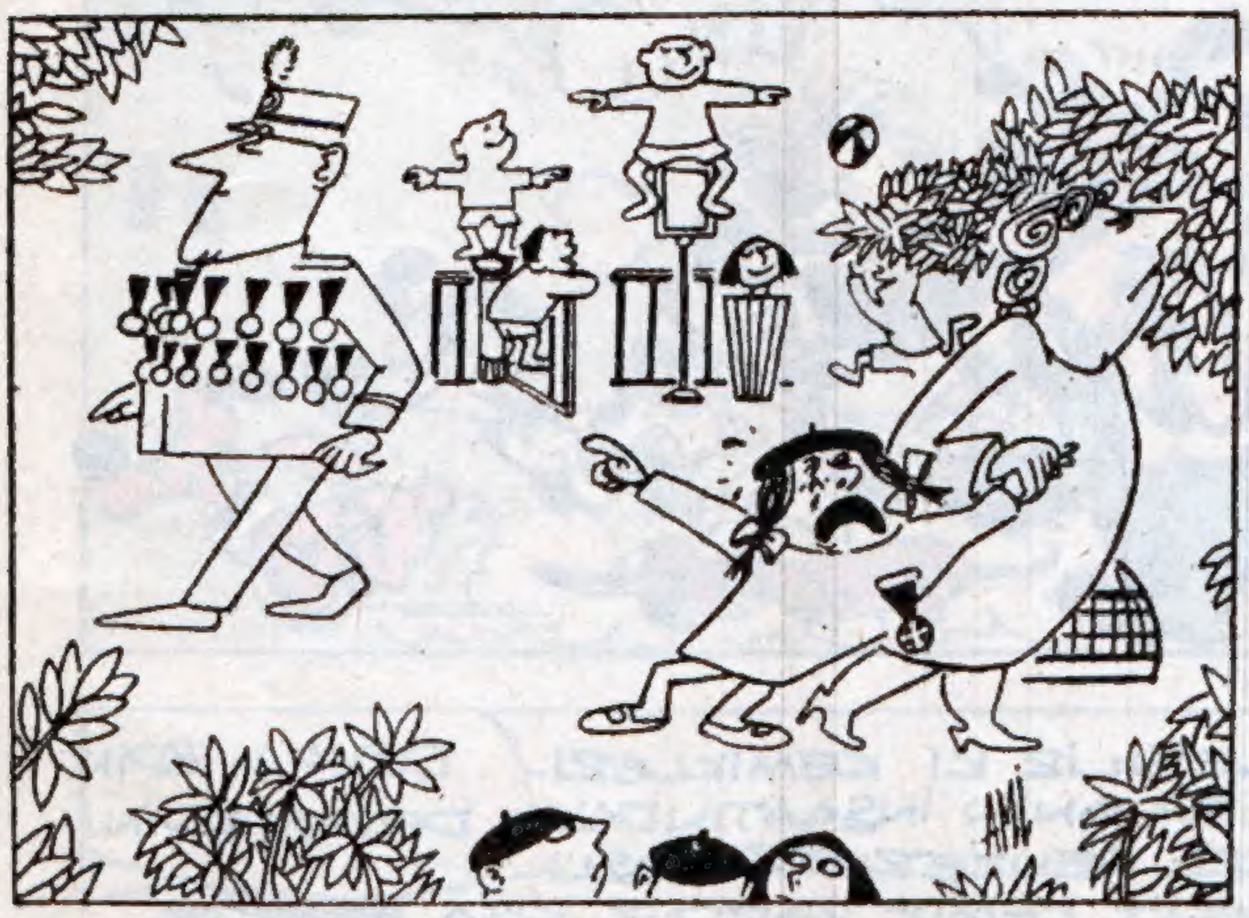

DEĞİŞİKLİKLER NERELERDE:

1 — Subayın pantolonundaki şerit kayboimuş; 2 — Kadının çantası daha büyük; 3 — Soldaki heykelin altında fazla bir parmaklık var; 4 — Koşan çocuğun bacağı güzükü-yor; 5 — Kızın bacağı değişik; 6 — Subayın bir madalyası fazla; 7 — Ondeki oğlanın burnu değişik.

(Baştarafı 20. sayfada)

Düzlüğe indiği ufa ktefek yaşlı adam ona doğru koştu.

— «Pilot» dedi. «Sevgili oğlum pilotum. Beni gideceğin yere kadar götürür müsün?»

Pilot güldü:

— «Nereye gidiyorsun?» dedi.

Yaşlı adam cevap verdi:

— «Küçük büyük çiviler almak için şehre gidiyorum.»

Pilot yeniden güldü.

— «Seni tanıdım ihtiyar,» dedi. «Sen küçük oyuncak tamircisisin. Elbette götürürüm. Ne zaman, nereye istersen götürürüm, atla uçağa. Gözle kaş, arasında varırız oraya.»

Ufak tefek yaşlı adam uçağa tırmandı. Bir süre sonra havalandılar. Gözle kaş arasında şehire vardılar.

Ufak tefek yaşlı adam Büyük şehire, kendisini arabasına almayan çocuktan da önce varmıştı. Çünkü yolda atının ayağına çivi batmıştı.

Ufak tefek yaşlı adam büyük şehire otomobilli kızdan da önce varmıştı. Çünkü yolda kızın otomobilinin lastiği patlamıştı.

Ufak tefek yaşlı adam büyük şehire küçüklü büyüklü istediği boyda çivileri rahatça alabileceği bir zamanda varmıştı. Ne kendini arabasına almayan ne de otomobiline yaklaştırmayan çocukların hiç görmediği oyuncakların geçit alayını sonuna kadar seyretti. ■

Cancan ile afacan

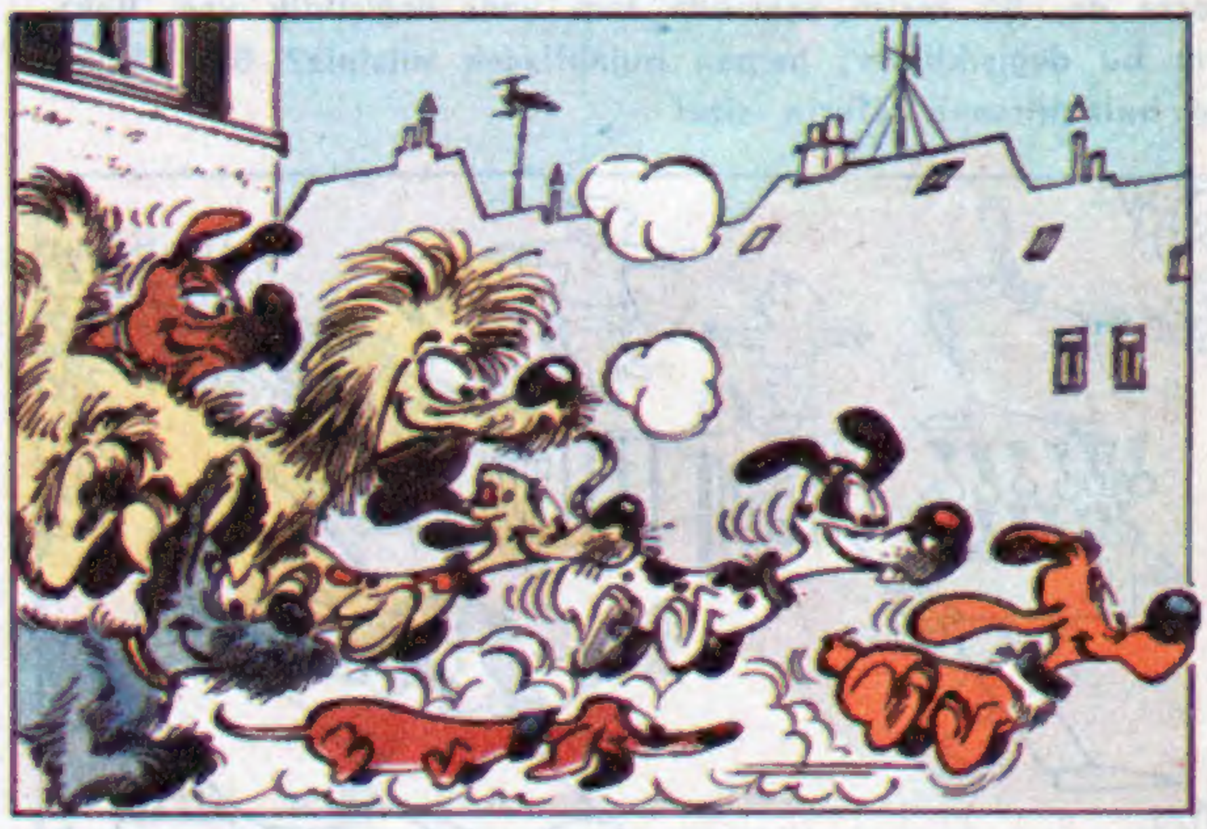

DOĞAN KARDEŞ Okuyucu Kulübü Kupon No :5